

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 54 ANULU XXI.

Telegrafulu ese de done ori pre septembra:
mană: Dumineacă și Ioi'a. — Prenumerarea se face în Sabiu la expeditură foiei pre afara la c. r. poste cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditură. Pretiul prenumerării pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte părți ale Transilvaniei pentru provinciale din Monarchia pre unu anu 8 fl. ieră pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru principii și tieri și reine pre anu 12 1/2 fl. anu 6 fl. Inseratele se platește pentru întărirea unei ora cu 7 fl. și rău, pentru a două ora cu 5 1/2 fl. și pentru a treia repetare cu 3 1/2 fl. v. a.

Sabiu, in 5|17 Iuliu 1873.

ad. Nr. cons. 566. 1873.

Incunosciintiare.

Că provocare la ordinăriile consistoriale din 10 Ianuarie 1872 Nr. cons. 37 publicată în „Telegraf Rom.” din 3/15 Februarie 1872. Nr. 10 se aduce prin acăstă la cunoștiința publică: că supuñându-se P. P. Samoilu Trifonu parochu in Beriu, și Ioanu Boteanu, parochu in Bineciu, Protopresbiteratul Orastiei censurei prescrise in susunătă ordinarie consist. s'au astăzi aștepti pentru de-a fungă că aperatori in cause bisericesci, matrimoniali și disciplinari inaintea forurilor noastre bisericesci, spre care slerusi li s'au impartasit și binecuvântarea archierescă in intielesulu §-lui 442 din Drep-tul canonico.

Sabiu, 2 Iunie 1873.

Dela Secretariatulu Consistoriului archidiocesanu greco-oriental.

Congresulu electivu.

I.

Statutulu organicu in §. 157 dispune, că după repausarea Metropolitului, consistoriul metropolitan se convōce congresulu spre a alege pre Metropolitul celu sfitoriu, celu multu in trei luni de dile. Dispuseiunea acăstă 'si are teme-julu in canonulu alu 25 alu sinodului IV ecumenicu.

Consistoriul metropolitanu, carele se va intruni luni in 9 Iuliu spre acestu sfersitu, asiā credemu, ca nu va dă de nici o pedecca, pri-vitoria la convocarea congresului electivu. Si asiā pāna acī aru merge tōte fāra de nici o potențială.

Este dāra intrebarea cea mai momentuoșa care trebuie sa si-o pună fia-care romānu or-todoxu, ca congresulu ce va face?

La cea dintăiu cugetare numai asupr'a ale-gerei, și venim la convingerea, ca ea nu va fi de a se luă dreptu de lucru usioru.

Amu disu la cea dintăiu cugetare. Dāca mai luāmu, ceea ce trebuie sa facem, in consideratiune unele faime, cari se respandescu in tōte patru părți ale pamentului, dāca luāmu cele ce le celim in unele foi, ne convingemus și mai multu, ca alegera este unu lucru care recere cea mai mare seriositate.

Este usioru a dice, ca culare sa sia Metropolitul, și este și mai usioru a insiră unu catalogu de nume de astfelii de individi, cari potă nici ei nu au cugetat vreodata despre sine, dāra nici altii despre densii, ca au sa aspireze la metropolia respective la archi-episcopia. Ba nu aru fi greu nici a votă pentru unul ori altul, dāca aru fi sa imprimiu numai o formalitate.

Inse lucrulu, său alegera 'si are și par-tea sea esentiale. Partea acăstă, pre putienu disu, ne duce sa meditāmu asupr'a impregiu-rărei, ca Metropolitul romānilor gr. or. din Transilvania și Ungaria este totu odata Archi-episcopul transilvanu romānu.

Metropolitul nostru, că autoritate bis. su-prema in provinția metropolitană, după corela-tiunea intre biserică și statu, este o persoană, carea totu-déun'a are și insemnătate politică.

Inainte de tōte inse, trebuie sa nu per-demă din vedere, ca congresulu are sa pună pre scaunulu metropolitanu unu urmatoriu alu intru fericire repausatului.

Dupa unu periodu de unu patrariu de seculu, in care s'au creatu o viētia organica bisericăsca, in care s'au creatu nenumerate institutiuni folositore pentru cei din presentu și din viitoriu, in care s'au pusu temeiul unei vietii politice sanetose, desbracate și curate de ilusiunile de cari patimesce națiunea nostra de unu tempu in-cōce: trebuie ingrijitul, că dāca nu va capela archidiaceșă și metropoli'a unu urmatoriu care cu potere creatořia sa mărgă inainte pre calea dejă inceputa, celu putienu sa capete o inima nobile in intielesulu celu adeveratu alu cuven-tului, o vointia neclatita de a nu vătemă nimică din cele ce s'au facut de nemuritorulu predecesorū, ci de a ingriji necontentu că bunătatea institutiunilor și celor-lalte atinse mai susu, sa sia unu isvoru nesecabilu și abun-dantu pentru biserică, națiune și patria.

Asiā ne intipuimus viitorulu celu nemidi-locitul și asiā amu dorī sa cugete și congresulu electivu, și facendu pretensiunile aceste are-tate dela viitoriu asteptāmu că congresulu sa escugete și sa afle pre barbatulu acel'a, pre ca-rele sa-lu pună pre scaunulu metropolitanu, și carele sa scia și sa păta corespunde dorintelor și asteptărilor comune ale romānilor gr. or. și ale patriei.

Urmandu astfelii congresulu, sgomotele surde ce se sioptescu in tōte unghurile și cele mai departate ale patriei, din urechia in urechia, și de alta parte se scriu prin unele foi s'arū reduce la valoarea loru cea adeverata, adeca la sgomote său mai bine la vorbe, cari disparu totu asiā după cum s'au și ivit.

Scaunulu metropolitanu gr. or. Sub titulu acăstă aduce „P. N.” o notitia in carea după „Tem. Ztg.” și după cum afirma acăstă din urma din isvoru competențu vorbesce despre intregirea susu amintitului scaunu. Inainte de tōte ob-servēza că acum suntu in Ungaria nomai doi epis-co-pulu aradanu și I. Popa și episcopulu caran-sesianu. Despre alegera unui laicu de metropolitul și despre convocarea congresului se exprima astfelii amintită foia: incătu privescă intrebarea dāca poate fi unu laicu denumitul metropolitanu se poate responde afirmativu, inso conformu canonului 17 alu sinodului constantinopolitanu in atare casu se cere tempu multu, de-si Fotius in trei dile a fost diaconu, presbiteru, episcopa și apoi patriarcho.

Dupa asiedimintele bisericesci unui astfelii de laicu ii trebuie se petreca tempulu de lipsa in gradoul diaconiei și apoi se devina preotu și dāca sinodulu episcopalul 'lu astă ca in cele religiose, morale și scientifice este destolu de qualificat se sanctiesc episcopo. Are inse și statul se vorbescă unu covenuțu normativu in afacerea acăstă și nu poate nimenea presupune că elu va intari pre vr' uno ultraistu politicu.

Intre romāni laici gr. or. mai alesi, carii au absol-vită inveniatură teologica suntu de a se aminti Vincențiu Babesiu redactorele „Albini”, Parteniu Cos-m'a, Em. Stanescu, Iulianu Ianculescu și Simeonu Mangiuca; dintre acești numai Cosm'a e fără mu-jere, pre căndu cei-lalți aru trebui sa se despartă de soțiele loru și sa le trimită in monastire.

Cele ce mai nrmăză in notitia nu suntu alta de cău legile citate prin care are a se convoca congresulu.

„Federationea” a incepotu unu cīlo de articuli cari privesc Metropoli'a nostra. Pentru interesul causei reproducemus astadi celo dintăiu articula.

Metropoli'a veduvita a romanilor greco-orientali.

I. Perderea imense, ce suferă biserică romana greco-orientală din Ungaria și Transilvanie prin moarte Metropolitului și Archiepiscopului Andrei Baronu de Siagun'a, a atinsu cu dorere profunda inimile tuturor românilor, cari in opera cea mai insemnătă a repausatului in eluptarea autonomiei bisericei gr. or. române suntu aplecati a vedé nu triunfarea ideilor de confessionalismu, ce astadi putienu mai apăsa in cumpen'a afacerilor noastre publice, ci mai multu și preste totu viitorulu sigur alu românilor greco-orientali pre ca-rieră culturei spirituale.

Spiritele nepreocupate de ideile confessiona-lismului, de siguru voro aminti totu-déun'a cu pie-tate numele celu mai neobositu și prudentu barbatu alu românilor, alu lui Siagun'a, și unică mangaiere, ce potu avea pentru acăstă perdere, numai aceea mai este pentru ei, ca Siagun'a opulu celo grandeosu alu seu nu l'au lasatu scrisu nomai pre har-thia, ci l'a introdusu in viētă practica a românilor greco-orientali și ca români ori-ce tempuri visorōse se mai trăca asupr'a loru, totu-déun'a se potu retrage in fortăreță cea tare și poterica a auto-nomiei loru bisericesci intru scutirea, desvoltarea și progresarea intereselor spirituale națiunale.

Cându in se vomu medită mai afundu, și se-riosu asupr'a cestionei, dāca români greco-orientali voru avea destula energie și maturitate de a folosi in interesulu loru bine intielesu terenulu bisericescu și scolariu, și dāca români gr. or. voru avea feri-cirea de a potă alege de urmatoriu lui Siagun'a in scaunulu metropolitanu unu astfelii de barbatu care i va și păte și scă conduce cu succesu favoritoriu pre calea incepota de Siagun'a: negresitu vomu trebuia sa suspițam din adenculo inimii noastre și sa dāmu expresiune acelei convingeri adeverate, ca seculi intregi voru trece inca, pāna cându bi-serică greco-orientala va mai potă avea de capu alu ei pre una alu doile Siagun'a, și ca cultură spirituală a românilor greco-orientali după moarte lui Siagun'a nici preste dieci de ani nu va pro-gresă in proporție amesurata satia de inceputul ce l'a facut repausatulu Metropolitul; ma, sa nu dicem mai multu, biserică gr. or. româna pre- usioru păte se sia navalita din partea poternicilor dilei, dāca in sinu acestei biserici nu va domni pacea, fratieta ea și buna intilegere.

Nefericirea irreparabilă aru fi in totu casulu, dāca in sinu bisericei greco-orientale române si-aru redică capulu hidr'a cea nesalioasa a neintile-gerei, a discordiei și a ambitionilor personale. Serbi, cari pre calea bine inceputa a regenerari-oru bisericesci naționale s'au desbinatu in părțile neimpăsabile, astadi nu numai că nu potă merge mai departe pre calea inceputa, ci incurcați de o parte in re sine, amortiti de alta parte prin activitatea comisariatului regescu, numai potă astă ca-lea cea adeverata, pre care aru potă dā māna unii cu altii intru progresarea loru pre terenola bisericescu naționalu.

Ferescă Ddieu pre români gr. or. de aseme-nea incurcatura! Dāca cāndu-va, de siguru acum se cere, ma se se pretinde dela fii bisericei gr. orientale prudintia, precumponire și buna intilegere in tōte lucrările loru, căci chiaru acum la actolu de alegere alu Metro-politui suntu chiamati a dovedi in fapta, ca suntu maturi spre exercitarea drepturilor autonomici,

suntu chiamati a dovedi, ca ei, fără a differi în
tia de partida politica, mai multu scio
apreiu constitutiunea loru bisericăsca, decât interesele personale; și in urma: ca ei, observându intru tōte cu cea mai mare
rigurozitate ordinatiunile statutului organicu, nu voru provocă amestecul — governului in causele bisericesei gr. or. române.

Si noi, marturisim, punem mare pondu pre
acēst'a. Căci a provocă unu casu precedinte, că
guvernulu per fas et nefas sa se amestece in trebile bisericei gr. or. române, aru aduce cu sine
cele mai pericolose urmări pentru viitoru și nu
credem, ca cei ce dōra din ambisiune personala
séu din interese private nu cum-va s'aru incercă
de a conturbă bun'a intielegere și procederea legala
la alegerea noului Metropolit voru avé destula
taria de a poté suportă responsabilitatea cea grecă
inaintea judecătoriului celui mai dreptu, alu istoriei.

Ce e dreptu, statutulu org. de-si intr'unu
apendice tractădă deosebitu despre alegerea Me-
tropolitului, in molte dispusetiuni ale seie nu este
astă de chiaru, că sa potem presupune, ca cre-
dinciosii bisericei gr. or. române toti pāna intr'unul
voru fi de un'a și aceeasi parere la punerea in lucrare
a actului de alegere; unii paragrafi voru fi espli-
cati iu drēpt'a iera altii in stāng'a, fia-care dupa
principerea și convingerea sea, de onde apoi se
potu nasce neintielegeri de acele, cari voru com-
promise caus'a, și voru provocă amestecul organelor politice.

In acēsta privintia nu potem a nu apelă cătu
se pote mai seriosu la bunulu semtin alu deputa-
tiloru congresuali, că se padiésca cu scumpatate
dreptulu constitutionalu, a cărui alfabetu se incepe
cu aceea: că „minoritatea sa se supuna
mai oritatiei” in tōte cestiunile chiaru
și atunci, cându minoritatea aru astă, ca liter'a și
spiritulu statutului organicu nu se potu espliaca alt-
cum, decât cum le espliaca minoritatea. Déca se
espliaca și aplica reu prin majoritate: lasa fia asiă;
responsabilitatea cade asupr'a maiorilitătiei.

Pentru a contribui și noi cătu de putien la
solidaritatea dorita a românilor gr. or. pentru ac-
tulu de alegere alu Metropolitului, fia-mi iertatu a
pertractă cu deamenuntulu procedur'a de alegere,
— in numerulu viitoru, observându aci preste totu
numai atât'a, ca dupa stat. org. sanctiunatu prin
Maiestatea Sea ces. reg. apostolica in 28 Maiu 1869.
st. n. guvernulu n'are nici cea mai mica influența
ori amestecu in trebile bisericei gr. or. române și
ca prin urmare: representantele guvernului, că
comisariu regescu, n'are cuventu nici la lucrările
preparative spre alegere, nici la iusus actulu de
alegere. Unu dreptu eminentu alu bisericei gr. or. române
ce nu-lu are nici o biserica autonoma in
Austro-Ungari'a.

Ce e dreptu, Maiestatea Sea, — ceea-ce nu
sufere indoieă, — a avutu totu-déun'a și are si
acum'a „jus supremæ inspectionis” (dreptulu de
inalt'a supraveghiare) și in biserică gr. or. româna,
precum acestu dreptu este sustinutu și in
statutulu org., acēst'a supraveghiare inse, multu,
fōrte multu se osebesce de supraveghiarea, ce Mai-
estatea Sea o exercita prin guvernulu seu in alte
biserici, séu de supraveghiarea, ce M. Sea a eser-
citatu in tempii de mai inainte chiaru in biserică
gr. orientala. Mai inainte, pre bas'a absolutei poteri
maiestatei și pre bas'a declaratoriolui Iliricu M.
Sea cu deosebite ocasiuni in deosebite moduri și
modalităti a eserxitatu acestu dreptu, provediendu
pre comisariulu reg. cu mandate și instrucțiuni
cându mai late cându mai restrinse, ma chiaru s'a
întemplatu, ca comisariulu reg. dimpreuna cu capu
bisericei a ocupat loca la més'a presidiala
și a incursu in fapta in desbaterile sinodale.

Recunoscem cu tōta supunerea omagiala și
astadi dreptulu Maiestatiei Seie de a poté tramite
comisariu la congresulu românilor gr. or. conchiamăndu spre alegerea Metropolitului, de ore-ce M.
Sea, avendu dreptulu de supraveghiare in causele
bisericesci, are și dreptulu de a tramite acolo pre
ori-ce barbatu incredintu alu seu, care sa se pote
convinge și in persona despre curgerea desbaterilor,
dara că comisariulu reg. se aiba dreptulu a
se amestecă in desbaterile congresului, a dă
dripliune in drēpt'a ori in stāng'a, séu a duce pre-
sidialu dimpreuns cu comisariulu consistoriului me-
tropolitanu (despre care vomu vorbi alta-data), —
nu numai ca nu potem recunoscere, dara tocmai
pre bas'a și in intielesulu statutului org. nici nu
potem concede, de ore-ce — dupa noi — drept-

tula comisariului reg. nu se estinde mai departe
decât: numai a fi de satia la siedintie că marturu
oculatu fāra votu și consultare.

Siedintele congresului suntu publice, de unde
nu pote fi eschis u nimenea, și comisariulu reg.
numai intru atât'a se deosebesce de ascultatori, in cătu deusulu din profunda stima cătra persóna
M Sele, pre care o represinta, va evé uno locu
destinsu și deosebitu de cătra publicul ascultatori, daru nici decât nu pote ocupă locu la més'a de-
putatilor congresuali ori més'a presidiala.

Noi inse suntemu aplecati a crede, ca gu-
vernulu va avé mai multu tactu politicu și va fi
mai crutatori, decât că prin tramirea unui
comisariu reg. la congresulu românilor gr. or.
sa provoce certe reciproce despre „eserciarea drept-
ului de suprema inspectione”; credem, ca precum
congresulu din anulu 1868, și 1870, asiă si acest'a
conchiamăndu pentru alegerea Metropolitului, nu
va pasi de feliu pre terenulu politicu, cu care și
asiă nu are nimicu de a face, cu atât'u mai putien
va desbate și decide cestiuni, ce dōra aru poté
vatemă ori pericită interesele statului. Noi celu
putien nu ne retienem a dă esprezine convi-
nerei nōstre, ca esmiterea unui comisariu reg. la
congresu, in orice formă, aru face sănge
fōrte reu și aru fi in stare a provocă la români
numai amaritiune și neincredere. A se evită acest'a:
credem, ca jace atât'u in interesulu românilor,
cătu și in alu guvernului.

† Fagarasiu in 6 Iuliu 1783 nou.

(Urmare și fine.)

Plângi biserica româna! Imbraca-te in doliu
celu mare; pentru ca ai perduto pre Parintele teu
celu bunu, care atât'u de multu te-a iubit, căre
atât'u de multu te-a aperat de gōnele celor de
altu neamu, care atât'u de multu te-a infrumusetiatu,
redandu-li vechia splendor stramosiésca!

Plângi scola româna! tu paladiu alu museloru,
căci in mōrtea marelui Metropolit Andrei, ai
perduto pre celu mai generosu protectore și re-
formatoriu alu teu!

Plangeti voi cu totii, românilor! căci unu
susfletu mare romanescu, care facea gloria voastră
nationale a trespassat la cele cereschi, trecendu la
eternitate!

Plângă cu lacrimi de mōrte poporul român,
ca acel'a, care i-a redat gloria perduta, ca acel'a,
care l'a intarit in launtru și i-a storsu respectu in
afara, a trecutu din lumea acēst'a și ne-a lasat
orfani!

Posteritatea a inceputu sa vorbescă chiaru dela
28 Iuniu a. c. și istoria nostra naționale — cătă
vreme români voru mai esiste și voru mai avea o
biserica româna — va pastră cele dintăiu pagine,
pentru că sa ilustreze și sa eternizeze memorie
marelui prelatu român. Mōrtea marelui Metropolit
Andrei, acēsta perdere nereparabile, a imbracat
in doliu animele atătoru milioane de români. Iera opidul
Resinari de aci inainte va fi unu perigrinaj peatru
totu românu!

Aici dupa voi'a ilustrului reposat, osemintele
sele fura aduse in 2 Iuliu și depuse in biserică cea
mare. Iera Joi in 3 Iuliu a. c. remasitele pam-
tesci, fura asiediate in mōrmentulu anume destinat
pentru acēst'a. Macaru ca reposatulu intru fericire
predispusese sa nu i se faca nici onu sgomotu,
nici o ceremonia — afara de cele prescrise de bi-
serica: ca tōte acestea mii de ómeni, sute de de-
putati din tōte părțile acursera sa asiste la mor-
mentare inca cu dōue-trei dile inainte de diu'a pre-
fispta! Tempulu a fostu frumosu, cum a fostu și
viēt'a Parintelui Andrei. Ingropaciune că
acēst'a nu a mai vediatu Transilvania de sute de
ani! Mare eră in simplitatea ei; grandiosa și
semnificativa in sublimitatea ei! Sabiul intregu l'a
petrecutu asociându-se cu miile de ómeni veniti
anume de prin tōte părțile! Nici unu panegiricu nu
s'a tienutu; pentru ca reposatulu nu voise acēst'a!
Reposatulu prin marile sele fapte și-a serisn istori'a
singoru. Istorija nostra dela 1848 pāna adi
este a sea; — și istorija sea dela 1848 pāna adi
este a nostra, a bisericei nostra și a nației nostre!
Eră cu nepotintia, că vre-unu oratore sa se pote
sui asiă susu, pāna in regiunile ideali, de unde se
adapă reposatulu, de unde pornea, și pornindu in-
treprindea și aducea la deplinire atătea fapte mari!
Dorerea ne-a cuprinsu, ca biserică și scolă nostra
au perduto pre mărele loru apostolul! Dor-
erea ne-au cuprinsu! Si care dorere se pote ase-
menă cu dorerea nostra, ca tocmai acum cându inca

mai potea traſ, amu perdata pre celu mai mare Me-
tropolit român alu secolui nostru!!

Si acum, iubite lectore! dopa ce biserică a
dīsu vecină a pomenire in spiritulu aceluia, care
atât'a tempu a fostu unu lacéferu conducetoriu pre
orisontele patriei române a bisericei și a scolii ro-
mâne, vérsa și tu cu mine o lacrima ferbinte pre
scumpulu seu mōrmentu! Asociadi-te și tu cu
atâtea milioane de români, cari plângu mōrtea prea
tempuria a marelui Archiereu Andrei, —
dicendu-i cu mine și cu milioane de voii: eterna
sa-i fia memori'a intre noi și urmatorii nostri!

Domnii și fratii Resinareni merita tōta laudă
și recunoșciintă tuturor românilor pentru por-
tarea și jertfele de totu feliulu, ce au depusu cu
ocasiunea inmomentarei acestei grandiose! Cea
mai mare onore, ca in pamentulu loru repausédia a-
cesta gloria bisericăsca naționale! Primiesca Res-
inareni multiemiu românilor pentru atâtea sacri-
ficiuri și fia măndrii, ca numai ei s'au invrednicit
se pastreze scumpele oseminte ale marelui barbatu
de statu, ale marelui Archiereu român, a unei
glorie naționale din cele mai grandiose ale secu-
lului nostru!

Iubite lectore! Fiindu ca ti-amu vorbitu de
Resinari și fiindu ca venisem si eu se versu la-
crimi de recunoșciintă pre mōrmentulu Marelui
Archiereu, pre care atât'u de multa l'amu iubit
in viēt'a mea, și a cărui imagine nu se va sterge
din memori'a mea, din anim'a mea, decât odata
cu ultimele mele respirări: fui invitatu la esame-
nele semestrului secundu ale elevilor din scolă
normale ort. or. din locu, ce s'au tienutu Sambata
in 5 Iuliu a. c. — Intre tōte ceea-ce m'au sur-
prinsu și incantatu, ceea-ce m'au umplutu de bu-
curia suntu dōue lucruri, cari déca voru luă sboru
la români: naținea se va emancipă! Mai intre-asi-
data reverenti'a sea Parintele Sav'a Popoviciu Bar-
cianu că presiedinte alu esaminelor impinsu de-
dorulu de a-si vedé pre români emancipati de ig-
norantia și tutoratulu strainu, pre terenulu econo-
micu, indemnă pre copii și pre parintii copiilor
in cuventările sele de deschidere și inchidere — se
imbracisiedie meseriile de totu feliulu! Intru ade-
veru! Nice odata români nu au fostu mai amenin-
tiati pre terenulu economicu că acum, cându tie-
rile nōstre sunt legate prin drumurile de feru a
tōta lumea, dându comerciului de totu feliulu alta
direcțiune, alte sianse, alte combinații și alte
condiții!

Cu unu meritu mai multu ai, reverendissime
domnule! pre lăngă cele-lalte multe merite, ce le
posiedi, ca indemni pre români la atâtea lucruri
folositorie! Ceea-ce m'au mai incantat este clas'a
de lucru a fetiților! Se dicea, ca mai nice odata
atâtea cusaturi, atâtea lucruri de māna: camesi,
sortuce de lāna, caltavete, ciorapi, icōne brodate
și alte lucruri bine și frumosu lucrate, nu lucra-
seră fetițile că acum, in acesti doi ani din urma,
de cându este profesorés'a domnisióra Aurelia
Ioanu Bratu, sic'a parinteloi Ioanu Bratu din Re-
sinari! Intregu meritul este alu domnisiórei Au-
relia, carea de-si intr'o etate atât'u de frageda
(16—17 ani), și-a insusit u orutina pedagogică, care
m'au facutu se-o admiru și sa credu, ca este
acēsta domnisióra dela natura facuta de a fi pro-
fesorésa!

Din etatea cea mai frageda, de cându umblă
la scolă normală locală — fiindu eu professoru
acolo — i observasemu minunat'a desvoltare a
facultătilor sele intelectuale! Si judecat'a, ce mi-o
facusemu atunci — inainte de acēst'a cu vr'o 5—6
ani — nu me insielase; căci in cei 4 ani urma-
tori ducendu-o parintii la Sibiu, iera mai pre ur-
ma că profesorésa la acēsta scola locale a datu
domnisióra Aurelia cele mai elatante dovedi de
ardore și alipire cătra sciinție, cătra virtutea cas-
nica și către carier'a cea grecă și spinosă pedago-
gică!

Intr'o etate asiă tenera și cu o minte asiă
de agera, cu uno spiritu atât'u de petrunditoriu, pro-
mite multu in venitoriu! Parintele Ioanu Bratu,
dupace domnisióra Aurelia a terminat cu succesu
eminente clasele normale din locu, i-a dato crescere
ingrijita intr'u pensiunato din Sibiu 4 ani de dile!

Aru si fōrte recomandabilu, déca preotii
noștri români de pre la sate aru imită pre parin-
tele Ioanu Bratu, care a pusu cea mai mare grige
intru crescerea ficei sele, carea astadi ii face nu-
mai onore! Căci trebuie sa se scie odata pentru
totu-déun'a, ca români fără scole de fetițe prin-

tote satele și orașele nu vor mai putea corespunde tempului și ca marea cestiu de a se ferici neamului omenescu în genere și poporului nostru în parte, nu este nici pre departe deslegata, dăcă nu vomu cresc și pre barbatu paralelu oufemel'a; pentru că amendoi cu cultură mintii și a animei sa se nobilizeze împrumutat; tăra omenirea prin acăstă se ajunga pâna la cea mai posibila perfecțiune.

Cu acestea inchieciu, iubite lectore! Si multimindu-ti, ca ai avut atâtă bunavointia, de mai ascultatu, 'ti dicu „la revedere“ cu alta ocasiune. Marele susfetu alu Parintelui Metropolit Andrei sa planedio purarea preste capetele noastre că avandu noi, cei remasi orfani, maretiele sele fapte totu-déun'a inaintea noastră sa ne inchinămu sănței lui umbre! Din inima curata se ne rogămu lui Ddieu că sa-i tramita unu urmatoru pre pamentu intre noi, care sa mărgă nestramătatu pre calea cea mare a romanismului, trasa de Parintele Metropolit Andrei cel mare, căruia vecinică sa-i sia memori'a amintirea intre noi si urmasii nostri !! —

Ioanu Dim'a Petrasou
directorele scăolei normale „Radu Negru“ din urbea Fagaras.

Cincu-mare, 24 Iuniu v. 1873.

„Vivos voce mortuos plango . . .“

Cu voce plina de jale, și de anima adeneu pertronietă sună astăzi pâna in diua campan'a din tornulu sănței noastre biserici, chiemandu-ne la locuștu ddeiescu desu de diminătia, că sa plangemu dimpreuna colosal'a perdere a celui ilostrissimu barbatu, care pre cele mai spinōse carări ale vieției sele, a cārmuitu naia bisericei aruncata in valurile seculare cu celu mai bonu succesu la doritul manu.

Comitetul parochiale audiendu de tristul evenimentu, de repausarea Esc. Sele Preluminatului bunului și inteleptului nostru Arhiepiscopu și Metropolitul Andrei Baronu de Siaugun'a, cu anim'a sdrobita și plinu de jale, au facutu cele de lipsa pentru a se tineea parastasu intru odihna multu iubitului și in domnulu reposatului Archiepiscopu și Metropolitul Andrei, facendu de scire poporului nostru celui credinciosu pastoriului seu acum in domnulu repansatu, spre a luă parte la acestu actu funebrale.

Dupa finirea sănței liturgii cu pomenirea Esc. Sele in domnulu repausatu Archieppu și Metropolitul Andrei, se cel mai inainte circulariul ven. cons. arch. publicat in „Teigr. Romanu“ prin care se anuncia tristul evenimentu și dispozitionile luate parte in sensulu testamentului in domnulu defunctului, parte in sensulu dispozitionilor positive de lege pentru moi departe urmare.

Pareie de lacremi curgea pre fetiele credinciosilor in urm'a anunciatului publicat, care i-au petrunsu pâna la anima in lacremi suspinau și ren ostau pentru insemnătă perdere a marelui nostru redemptore bisericescu.

Incepundu-se parastasulu dupa prescrisele tipicului, campanele pre totu tempulu acestui actu funebru sunau neintreruptu, plansulu loru de jale, pre care creștinii nostri că credinciosii fiu a acestui mare Archipastorius, le acompaniau cu simțirile loru de doreri afundu petrunse, care și dă esprezzione concreta prin necurmata versare de lacremi pre fetiele noastre.

La finea acestui servitul funebru, presedintele comit. archivarul scaunulu M. Branisce tienu o cuventare funebrala, in mai multe renduri intreruptu și prin adeveratulu plansu alu oratorelui, pre care nu-lu mai potu suprime, căci dorerea i sapase și sdrobise anim'a lui in care s'au salasloiu amórea cea ferbinte cătra inaltulu defunctu, care și lui in specia, i fu cea mai bona sprijóna, jurisconsultul și adeveratulu binefacetoriu.

In acăsta cuventare funebrala incepù mai ințai cu o asemenare, dicendo, ca precum copiii orfani remasi de parintii loru repausati in domnulu verba, riuri de lacrimi pre recele mormentu, care ascunde in sinulu seu pre creatorii loru naturali, fără că sa mai potă esoperă audiolu glasului repositoru, prin care se potă cascigá pentru lacrimele versate, o consolare pre acestu pamentu, cu atât'a mai vertosu trebuie sa lacramâmu noi fiili cei adeverati ai marelui nostru parinte susfetesu, a inaltului defunctu, care cu nespusa dragoste au lucratu la inaltierea fiiloru sei susfetesu la gradulu culturii și la nivel'a missionei loru, și acum pâna inca nu amu finitu grandios'a sea opera inceputa, crud'a

și neuman'a sorte spre cea mai mare dăvna și superare a noastră, fără mila și fără dreptate nălu rapi din fruntea cărmei noastre bisericesci. — Se plangemu și iéra sa plangemu, ca irevocabile și tare sentibile este perderea celui mai bunu și ne-cutremoratu cărmaciu olu năiei bisericei noastre.

Dupa aceasta asemenare, oratorul facendu istoricul bis. noastre, care este cea mai vechia biserică dintre ale patriei noastre areă, ca cum au fostu decadătu acăstă și in ce stare nefericita se află acăstă biserică la venirea inaltului defunctu la cărmă acestei biserici și cum se află ea astăzi după ce mai multu că unu patrariu de seculu su ocărmuita de inaltulu defunctu spre cea mai mare bucuria și fericire a noastră.

Depinse mai departe intr'o icona sinoptica mritele cunoscute ale acestui mare și epocal barbatu, pre care istoria le va inregistra pre paginile sele cu litere de auro.

Inaltu defunctulu Metropolitul Andrei, sciu a se face priu geniulu său punctulu de legatura intre trecutulu celu greu și venitorulu de buna sperantia; multe monumente vii i voru eterniză numele, căci tota vieti și-au jertfit-o pentru biserica și naționala sea cu unu rezultat sublimu, care face epoca in istoria noastră.

Au radicatu clerusu din starea lui cea patimitoria la valoarea și demnitatea că se cuvine și au inaltiatu cultură poporului seu la unu gradu ce-i face onore.

In fine spuse biografia acestui mare barbatu accentuanu gradurile dignității castigate in modo succesiu, și apoi băl's, de care patimii inaltu defunctulu, și care-i scurta firu scumpei vietii pre de temporiu din midilocul nostru unde trebuie să nălu mai lasă provodintia ddeiesca pâna și-ar fi finit sublim'a sea opera, indreptandu către atotu potințele ferebinte rogare, că acestui inaltu defunctu sa-i designeze locuștu menitul de vecinica odihna, unde nu este dorere nici intristare și suspirare, unde susfetele dreptilor se odihnescu, de unde cu sublimul său geniu sa ne umbredie și conduca in cărările cele bune, că sa-i potem implini voi'a, și sa potem ajunge scopulu, la care au tientit in intrăg'a-viță: „Vecinica sa-i sia pomenirea lui.“

B.

Din Sinodulu alu IV eparchialu alu diecesei rom. greco. ort. din Caransebesiu.

Siedinti'a I

tinuta in 16/28 Aprilie 1873.

(Urmare.)

Dupa ce se alese deputatii recomandati in cele 5 comisiuni, presidiul anuncia mai multe petiții incuse către sinodu și propune, că acestia impreuna cu raporturile anuale ale senatelor consistoriali sa se predea comisiunilor competenti spre revisiune.

Se primesce, și aceste se predau comisiunilor respective.

Telegramulu deputatului G. Pesteanu, prin care și escusa absenția din cau'a unui morbu, se predă comisiunei verificătorie,

Raportulu anualu pre an. 1872/3 alu senatului bis., petiținea mai multor locuitori din Temeresci, pentru amovarea preotului Milosiu, rogarea locuitorilor din Streja pentru intarirea preotului Mitrof. Simu, rogarea preotului M. Bocanu pentru a i se dă birulu pre tempulu substitutii preotului Mich. Radu, rogarea preotilor din Ghilada pentru reducerea parochiei V-a, petiținea preotului Const. Pavloviciu pentru unu ajutoriu, plansorea comitetului par. din Prisac'a contr'a preotului Ar. Bartolomeiu pentru devastarea padurei parochiale, petiținea preotimei din ppiatul Fagelului pentru ameliorarea stării materiali, rogarea preotului Ioach. Blidariu din Dochinu pentru a se incuviintă schimbălu platiului paroch., rogarea lui At. Cosieru pentru estradarea actelor divortiali,

Se predau comisiunii bis. spre cenzurare.

Telegramulu din Resiti'a subsemnatu de Mărinca pentru a nu se asculta deputația infatișanda la sinodu, rugarea preotului Avr. Nemoianu din Agadiciu pentru reducerea parochiei vacante, petiținea preotului Vas. Popoviciu din Plavicevita pentru unu ajutoriu banalu, petiținea ppibiterului din Caransebesiu pentru unu imprumutu necesar la clădirea localităților pesci; rogarea fiiloru orfani ai veduvei Roja Stoică din Soceni, pentru a li se aplacidă venitulu dela sesiunea redusa,

Se predau comisiunii petitionarie.

Socotelele senatului epitrop. pre an. 1872

drep. fondul diec. instructu, teologicu, preotescu, scolaru, preparandialu etc. . . ; petiținea preotului N. Iancoviciu din Buziasiu pentru folosirea sesiunii din parohia redusa; rogarea comunei bis. din Ianulu micu pentru unu imprumutu de 4000 fl.; rogarea comitetului par. din Stamora pentru unu ajutoriu de 400 fl. pentru zidirea bisericei și scolei; propunerea ven. consistoriu in cau'a sessiunilor dela parochie reduse și in privint'a contribuirilor la fondul gen. diecesanu; raportul lui Iul. Ianculescu asupr'a sumei de 333,984 fl. 90 xr. v. a. primele din fondurile serbiloru,

Se predau comisiunii financiare.

Raportulu generalu alu senatului scol. pre an. 1872/3; decretul ministerului de culte dto 22 Faunu a. c., nr. 1; rogarea inventatoriului din ppiatul Fagelului, privitoria la conferintele inventat. actele privitorie la scolele din confinile militari și ordinele ministerului de culta cu privire la scolele de repetiție; responsulu societății drumului de fera in cau'a scolelor din locurile montane, rogarea locuitorilor din Colnicu, pentru a se destitui inventatoriului Moise Coin'a, petiținea comunei Sasca in cau'a scolara din locurile montane și pentru reglarea salariului inventatorescu, —

Se predau comisiunii scolare.

Cu aceste siedinti'a se inchieie, punendu-se la ordinea dilei pre siedinti'a următoare operatele comisiunilor și alegerea asessorilor din senatul scolaru și epitrop.

In Francia suntu doi curenti politici ambi republicani la vedere. Unul este celu ultramontanu, care pone in miscare tota Francia spre a merge la processiuni, partea opusa arangieză ingropaciuni civile, fără preoti.

Mai la vale reproducem o cuvantare a capului partidei din stâng'a republicane Gambetta.

Discursulu dlui Gambet'a

prononciat in siedinti'a dela 2 Iuliu a adunăresi dela Versailles, in privint'a motiunei relative la proiectele constitutionale.

D. Gambet'a. — Domnilor, onorabilulu dnu Dufaure ve spunea mai adineori ca scie de mai inainte ca se va produce o obiectiune pre bancele stângiei estreme in contra propunerei ce facea adunăre. D. Dufaure nu s'a inselat. D. sea nu se spunea de locu pericolul de a comite o erore, atribuindu-ne ideia formale, ori de căte ori — și acăstă e dreptulu nostru, de-si s'a incercat sa-lu contestedie — ori de căte ori vomu vedé ca adunarea se apropia din nou de facerea unei constituiri ore-care, fără nici o discussiune, ide'a de a veni sa spunem in numele principielor ce reprezentă in acestu sanctuaru, in numele . . .

Unu deputatu din drépt'a. — Lui 4 Sept. ?

D. Gambet'a. — Da, domnole, in numele lui 4 Septembrie, in virtutea căruia statu pre aceste bance. (Vii și numerose protestări in drépt'a și in centrul).

Mai mulți deputati. — Fără voi'a dvôstra ! Fără voi'a dvôstra !

D. Comite de Rességuier. — Noi stămu aici in nomele Franciei și fără voi'a lui 4 Septembrie.

D. Gambet'a. — Dicu că noi nu vomu lipsi nici odata dela aceea detoria, care este strict'a esecătorie a mandatului ce amu primito dela sufragiul universale, mandat pre care-lu vomu esecută, cu toate murmurile și obstaculele ce aru vrea sa ni se pună in indeplinirea lui. (Sgomotu la drépt'a). Ei, domnilor, me miru.

D. Prax-Paris. — Mandatul imperativu !

D. Gambet'a. — Mandatul imperativu ! dle Paris, si celu mai sacru din tōte . . . (Oh ! oh ! in centrul), căci e unu contractu cugetat in libertate, audit-o bine, intre alegatorii cari suntu soverani și comitantii nostri și intre unu candidatul liberu in dirigerea consciintiei sele, care primesce și subsemnatu unu mandatul pre care vine sa-lu aperi in acestu sanctuaru. (Intrebari și rumori in drépt'a).

D. Gasconde. — Nu mai e liberu, cându a subsemnatu.

D. Gambet'a. — Liberitate absoluta, căci era slăpădu sa primăsca său sa respingă stipulațiunile ce i se propună. Cătu despre mine, n'amur subsemnatu nici odata unu lucru pre care nu eram dispus in consciintia se lu sustinu și sa-lo aperi. Dara cestiunea nu e de locu aici: cestiunea ce nu ocupă și care se fia tratata in căte-va cuvinte spre a lamori volul ce aveam se damu in privint'a propunerei ce vi s'a facutu, chiaru formulata in terminii

ce i-a datu acum d. Laurent, e ca noi credem ca in starea actuala a tierei dupa manifestările neecivice ale voialiei sele... (Ha! ha! la drépt'a.) Ei, domnilor, d-vos tra rideti cându se invocă învenimentul...

Mai mulți deputati. — Nimeni n'a risc!

D. Gambet'a. — ... învenimentul celu mai clar, indicatiunea cea mai formală ce se poate aduce la o tribuna politică: decizionea sufragiului universal. Adineori d. Laurent ve dicea: sa mergem în vacante să ne punem în comunicare cu alegatorii noștri și ei ne veru lumină; după acestu contact, ne vomu înțorce aci mai asigurati de ceea ce trebuie să facem. "Dara, domnilor, ceea ce ve cere tiér'a e, că contactul să fie real, să fie seriosu, să nu fie o simplă comunicatiune... (Aplause în stâng'a.) Acestu contactu are unu nume fără cunoșcutu, unu nume care aci a resonat în mai multe renduri, care e obiectul unei manifestări subsemnate d-o mare cantitate de alegatori: contactul reclamatu de Laurent, și pre care en 'lu ceru mai completu, mai decisivo, mai naționale, e disolvarea. (Noi aplause pre bancele stângiei).

Să, domnilor, déca legitiméza ce-va persis-tinția opiniunii publice său madatarilor susfragiului universal ce stau în acesta parte (oratorele arăta stâng'a) d'a reclamă fără se obosi disolvarea actualei adunări, e de sicuru spectacelul la care asistați acum căte-va minute. Cum? Unu omu că d. Laurent, cunoscutu prin bunele sele semințuri, (da, la drépt'a. A vetti dreptate!) prin esperința sea de afaceri și de omeni, se suie la tribuna după onorabilele d. Dufaure și care-i e celu dintâi cuventu că se respinga propunerea acestui omu politiciu, numai patien consumat in politica de cătu d. Laurent in afaceri? Ne spune ca, déca din ne-norocire se introduce aci o cestiune constituțională, ca déca se incepe discussiunea politica, ca déca se face politica în acesta adunare politica, totulu e per-dutu. (Fără bine! la stâng'a).

Da, acestu cuvintu e adeverat, 'lu salutu că adeverat, că leale, căci e sigur căci e unu lucru care nu va disparé nici-o-data, pentru ca se baséza pre lealitatea și integritatea conștiințelor și a partitelor, e divisiunea insolubile, separatiunea in par-lite rivale, ne 'mpacate, care ve opresco seriosu a ve gândi la redactarea unei charte pentru Francia și la scrierea unei constituții. Căci cine va liene condeiu? Cine va dicta articole? Nu cum-va sun-leti de acordu se faceti ce-va macaru ori-ce? (Reclamări la drépt'a).

Da, domnule Laurent, ai dreptate: nu se poate face politica fără se aprinde passionile și fără se aruncă turburarea in afaceri. Si ce învenimentu putem trage d-aci? Ca nu e nimic de facut? Ca n'avem de cătu se ne incruziem bratiele?

Invenimentul e acesta și ve amintescu acele declaraționi pre care le a-ti admis, pre care le ati ratificat: ve amintescu acele declaraționi care nu fără cuvintu n'au scapatu onorul dintre d-vos tra care ne diceau: se mergem pâna la liberarea teritoriului! In aceea epoca disolvarea va fi lucru na-turalu și legitimu (Aplause in stâng'a).

Ei bine, eu aceste cuvinte, cari in acela tempu pareau cuvinte de intelepciune și de prevedere, ce ati facut d-vos tra? Nu cum-va aveti pretensiunea astăzi d'a declară ca ceea ce s'a intemplat la 24 Maiu a schimbatu pâna într-atâtă starea respectiva a partitelor din acesta adunare, starea opiniunii din afara, interesele Franciei...

Pre diserite banale dréptei, — Da, da!

D. Gambetta. — Lasati-me se 'mi esprumu lóta ideia domnilor... starea Franciei, directiunea voialilor sele, in cătu se poteti a nu mai tiené nici unu comptu despre caracterul nedeterminat al mandatului pre care l'ati primitu, despre protestările și respingerile manifeste ce dela 8 Februaru, 1871 tiér'a a facutu in acelea-si locuri, in acelea-si co-legie electorale, d'o politica anterioare; nu cum-va aveti pretensiunea d'a ve perpetua in contră con-simtimentului seu și dea acceptă nu se scie ce in-templore, nu se scie ce incidente fericit u său ne-norocit u pentru unii săn altii, care ve va permite sa conduceți Francia spre acelu viitoru despre care se vorbesce cu discretiune, dara pre care nimeni nu vrea sa-lu numește? (Aide de! la drépt'a).

Ei bine, eu tóte acestea trebuie că, déca vreti sa ve despartiti fără a ve atinge de politica, cum dice d. Laurent, cu tóte acestea trebuie că guvernul, reprezentatiune a trei minorități coalisate care l'au suiat la potere la 24 Maiu... (Esclamări iro-

nice la drépt'a. — Fără bine! la stâng'a) trebuie că guvernul sa spuna tieri ceea ce primește din acele legi constitutionale pre care i le-a facutu fostulu guvern. Mai cu séma trebuie — pentru că vorbă aci ca lucrurile, s'au schimbatu — sa nu se spuna in numele cărui învenimentu s'au schimbatu spre a se dovedi adeverul aselei schimbări. Cabinetul actualu sa-mi permită a-i spune ca mai există unu midilocu afară de acesta disolvare generală, afară de alegerile generale ce ve inspiamente, dara la care ve va conduce nepotintă dvostre fără sa voiti. (Fără bine, fără bine! in estrem'a stângă. — Reclamări la drépt'a)... există unu midilocu de a se asigură ca lucrurile se voru schimbă, ca spiritele se voru modifica, ca după vacante nu vetti fi ceea-ce sunteti astăzi. Daru suntu diece colegie deschise: consulte guvernul cele două milioane de alegatori ce formă media asele diece colegie și ea că basă a opiniunii sele sentință ce va dă sufragiu universale. In acea d' amu deplina in-credere ca vetti cunosc opiniunea tieri, inse suntu convinsu ca nu vetti consulă asele diece colegie electorale, pentru urmati o sistema, pentru scită bine ce ve va respunde căndu 'lu vetti intrebă.

Reincepu să vorbesc in numele omenilor ce stau în acesta parte a adunării (oratorele arăta stâng'a) și pre cari d. Dufaure ii reducea mai ade-seori la cifra de 53, ceea-ce me miră, căci ne amu gasit 232 că se negamă poterea constituanta a acestei adunări, și nu evenimentul dela 24 Maiu aru si potuto se altereze și se turbure spiritele pâna într-atâtă, incătu su nu se mai gasescă de cătu 53 membri in acestu sanctuaru că se proteste, după cum vomu protestă noi pâna căndu vetti face deficitiv legile. Nomai atunci ve vomu detori supunere. (Intreruperi la drépt'a). Dara pâna atunci e de datoriă nostra de a discută, de a întări, de a face apel la tiera, de a jucă in acesta adunare rolul nostru de omeni politici. Ei bine, dicu ca in numele acestei intreite considerații, in numele înfrimătății originei d-vos tra (violente murmur la drépt'a și strigăt la ordine), alu di-visiunei din acesta adunare. . .

La drépt'a. — La ordine, la ordine.

Prezidenție. — Invita pre d. Gambet'a se binevoiescă a explica esprezivitatea cu care s'a servit...

D. Gambetta. — E fără simplă.

Prezidenție. — ... vorbindu despre infirmitatea originei actualei adunări. Adunarea actoala de sigură ca are cea mai legitima origine. (Fără bine, fără bine!)

D. Gambetta. — Domnilor, crediu ca amu se respondu...

Unu deputat din drépt'a — Retractati-ve!

Voci. — Nu intrerupeti!

D. Gambetta. — ... astfelu incătu se satisfacă chiară pre nerabdătoriulu care 'mi dice retractati-ve cătu și cererea de esprezivitate, alu cărei interpretu se face d. presedinte. Amu disu infirmitatea originei adunării. Esprezivitatea e pote cam putien corecta din punctul de vedere alu limbei. (Rumor la drépt'a).

Intielegu prin acesta ca adunarea dela 8 Februaru, 1871 — și n'amu nevoie se retragătă este impregurări, căci lo cunosceti că si mine — fusese alăsa in conditii de grabire, de ne-comunicatiuni, de neverificări, care faceau se nu semene, că puritatea de mandat. . . (Protestări la drépt'a). Acestea e unu faptu, domnilor, e unu faptu. Că caracterul esprezivului mandatului datu, acesta e positiv domnilor, și proba e ca acesta desbatere nu se inchide nici odata, ca se ormădia nu numai intre d-vos tra și noi, ci intre d-vos tra și tiera. (Esclamări la drépt'a). E fără positiv ca mandatul ce a-ti primitu nu era completu. (Nouă reclamări la drépt'a). Eca ce inseamnă cuvantul ce amu pronuntat. Adaugu ca la acele două motive mai punu și unu alu treilea. Causă e ca suntemu in situația politica cea mai facilă. . . (Rumor la drépt'a). Ascultat domnilor! . . cea mai facilă, déca vremu cu lealitate și unii și altii se consultă tiera. In adeveru, d-vos tra dicet, repetati in toate dilele. . . (Rumor la drépt'a).

Déca nu se poate formulă unu argumentu atât de simplu aru si se disperam de libertatea tribunei. (Vorbiri, vorbiri! Spuneti, repetati in toate dilele ca ordinea e ascurata, ca nu aveti nici o grige despre sicurantă materială, mergeți și mai departe și vorbiti de restabilirea și organizarea ordinei morale).

Ei bine domnilor, ajungeti la capitolu ocu-pației solului, prin urmare ve vetti gazdă intre'o condiție cu totul intactă, cu totul facile spre a consulta tiera, pentru a o întrebă de cea, dintre cele trei sau patru partite care o dividu, care o pasiună, a alesu pre vr'un'a.

Midilocul ce vetti intrebă: acolo trebuie se vi se pună prorogativă. Ne vetti spune prin ce midilocu vreti se consultati tiera. Daru mi se pare ca orice alta sarcina nu e de competența d-vos tra și acătă pentru o ratione de principiu, pre care amu invocat-o — originea d-vos tra — pentru o ratione de faptu — diviziunea d-vos tra!

De aceea noi nu vomu ajută, nici de aproape nici de departe, nesec tentativa de constituire.

Fără a esamină cestiunea de a sei cu cine votăm și in contră cui votăm, nu vremu — nici deaproape, nici de departe — sa ve creămu o sarcina constituțională și se ne asociam cu o usurpatiune in contră drepturilor Franciei. (Vii protestări la drépt'a. — Fără bine, fără bine și aplause la stâng'a. — La votu, la votu!).

Varietăți.

** Tarifă telegrafică. Cu 1. Augustu a. c. intra in vîgor pentru Ostrungur's tarifă te-legr. de 50 cr. v. a. pentru cele intăi douăzeci cuvinte; asemenea si folosirea de mărci telegr.

** (Comunicatiunea restituță.) Comunicatiunea pră linia călei ferate, Soborsinu-lli'a, ce suferise fără prin torrentii de plăie din septembra trecuta, este deplină restituță, și in 11 I. c. s'a datu tiera in folosul publicului caletorii.

** (Terguri de tiera oprițe.) Din cauza colerei ce grădăsi in cota Cindiu și in comunitățile Bichisius și Mező-Berény, tergorile de tiera indălinate suntu oprițe de a se tienă acolo.

** Din fonte sigura aflămo ca alătura-să a plecatu dl. Bologa la Viena in afacerea juncțiunei drumului de feru pre la Turnu-roșiu cu România.

Concursu.

Pentru ocuparea postului învenitorului la școală confesiunala gr. or. din Haro in comitatul Hunedoarei protopopistul Giorgiu I, se deschide concursu pâna la 15 Augustu a. c. st. v.

Emolumentele suntu: 300 fl. v. a. salariu anual, grădina pentru legumi, dela totu pruncul umblatoriu la școală unu caru de lemn său 1 fl. v. a. si cuartiru liberu.

Doritorii de a ocupă acesta statu învenitorului au să-si tramita recursele către comitetul parochial, său deadreptulu onor. dnu Vasiliu Pisoiu prot. alu tractului Giorgiu I, in Hondolu pe Deva alaturandu testimoniu preparandialu si de calificare, si tōte atestatele despre serviciile de pâna acum; asara de acestea se postescă că pre lângă limbă materna (română) se vorbescă și limbă magiară și germană, si totu-odata suntu posibili a se infătișa in vre-o domineca său serbatore la s. biserică, că se sia cunoscute poporului. —

Haro 6 Iuniu 1873.

In numele comitetului parochialu, Georgiu Lorintiu, presedinte.

Cu scirea și învoie O. D. Protopopu tractualu. (2-3)

Concursu.

Pentru ocuparea unei stațiuni învenitorului la școală normală rom. gr. or. din Bradu, comitatul Zarandu, se deschide prin acătă concursu.

Salariul impreună cu acestu postu este 450 fl. v. a. si se platește in rate lunare anticipative.

Doritorii de a ocupă acestu postu au să-si ascere petițiile lor instruite conformu „Statutului Organic” pâna in finea lunei Iuliu a. c. st. v., la subsemnatul aici in Bradu, si au a documenta ca suntu romani si de relig. gr. or.; au absolvat celu potineu IV cl. gym. si cursul pedagogic său teologicu; si in fine, ca au o portare morale nepetata. —

Bradu (Comitetul representantiei gimnasiului rom. gr. or. din Bradu).

Nicolau I. Miheltianu, prot. si presed. comitetului. (3-3)